

Merike Leitmäe raamatukogust: Et tehniline maailm meid ära ei sööks...

Kohtusin 32. Keskkooli raamatukoguhoidja Merike Leitmäega, kes on meie koolis töötanud juba viimased 13 aastat. Ta on ühtlasi ka meie kooli vilistlane.

Kuidas Teist sai raamatukoguhoidja?

Peale lõpetamist meie kooli kolmanda lennu teatriklassis ei olnud minu esimene valik raamatukogundus, vaid õppisin TRÜ-s psühholoogiat. Ikka inimene, tema vaatlemine ja uurimine, on mind paelunud. Valikus oli suur teene ka õpetaja Helju Viirese huvitavatel psühholoogia tundidel, Sirje Raudsiku teatriõpetusel ja Milvi Pedaku kirjanduslike tegelaste analüüsimisel.

Hiljem sotsioloogina töötades tekkis igatsus töö järele, kus saaks rahuldatud koos minu kultuurihuvid ja noortega tegelemine. Ja kui mind kutsuti kooli raamatukogusse, olin kohe nõus. Paari aastaga läbisin kutsekoolituse, mille võimaldamisele töö kõrvalt olen tänulik tollasele direktor Mari-Anna Puskarile ja oma heale kolleegile Riina Maasalule.

Milline oli Teie nägemus raamatukoguhoidja tööst enne siia kooli tööle asumist?

Lootsin pingevabamat tööd. Tegelikult on aga suures linnakoolis alati palju kiirustamist ja pingelisi perioode.

Millised omadused ja oskused peaksid Teie arvates raamatukoguhoidjal olema?

Rahulik meel ja inimeste tundmine. Suhtlemisoskus, arvutiga töö väga hea valdamine, raamatukogunduslikud erialateadmised.

Mis on kooli raamatukogus töötamise plussid ja miinused?

Olen meie kooli patrioot ja kõige tähtsam ongi see, et saan vilistlasena töötada just meie armastatud koolis ning oma tegemistega raamatukogus toetada koos toredate kolleegidega meie kooli eripära ja põhiväärtusi. On hea kohtuda iga päev noorte arenevate isiksustega inspireerivas keskkonnas. Rõõm on kahepoone, kui leiame koos lugemishuvilisega tekste, mis innustavad teda siin ja praegu. Kahjuks on kooliraamatukogus alati rohkem teha kui põhitegevuste kõrvalt jõuab ja piiratud materiaalsete ressursside tõttu vähe võimalusi uudiskirjanduse ostmiseks.

Kas Teile meenub mõni vahva juhtum koolis töötamise ajast?

Nalja saab tihti õpilastega vajaliku raamatu otsimisel. Raamatupealkirjade küsimine mõnes kontekstis on koomiline nagu näiteks kus on siin tõde ja õigus, kas teil on veel mõni Jevgeni Onegin alles, kas idiot on väliskirjanduse vahes.

Kui palju on meie kooli raamatukogus raamatuid?

Kirjandust on üle kümne tuhande, õpikuid üle neljateistkümne tuhande.

Kuidas Te valite, milliseid raamatuid raamatukokku võtta ning mida välja jätta?

Hind dikteerib palju, aga palju oleneb ka õpetajate ja õpilaste soovidest ning raamatuarvustustest. Leian, et kodumaine paremik peaks kooliraamatukogus esindatud olema.

Kas Te sirvite või loete kõik raamatukogusse tulevad raamatud läbi, et oskaksite õpilastele lugemissoovitusi anda?

Enamasti sirvin ja uurin lugejate arvamusi, eriti noortekirjanduse puhul.

Kui aktiivsed lugejad meie kooli õpilased on? Missugused on õpilaste lugemiseelistused?

Meie õpilased on täiesti keskmised lugejad. Koolis õpib lugemishuvilisi, kes loevad ikka väga palju ja kelle arvamust ma aktsepteerin ka uute raamatute hankimisel. Ja on küllaga neidki, kelle jaoks on raske ka kohustusliku kirjanduse lugemine. Tore on see, et viimastel aastatel on algklassides lugemus kasvanud, loodame, et see lugemishuvi keskastmes ära ei kao.

Eelistatakse lugeda ikka uudiskirjandust, millele tehakse rohkelt reklaami. Arvan, et tänu teatriõpetusele ja etluskonkursside traditsioonile loetakse meie koolis luulet rohkem kui teistes koolides. Mulle lausa meeldib, kui igal aastal enne konkursse raamatukogu vallutab luulebuum, õhus on tunda otsivat vaimu ja leidmisrõõmu.

Mis on olnud sel aastal enim laenutatud raamatud?

Jättes kõrvale kohustusliku kirjanduse raamatud, siis populaarsed on endiselt nii eesti kui inglise keelsed John Greeni raamatud. Algklasside lapsi on vallutanud Lassemaja detektiivbüroo raamatud ning Ilmar Tomuski ja Mikea Keräneni eesti laste krimkad.

Mida tahaksite lugejatele südamele panna?

Hoida raamatuid tervete ja puhastena ka teistele lugemiseks.

Milline on Teie nägemus raamatukogude ja raamatukoguhoidjate rollist tulevikus?

Nagu kogu ühiskonna nii ka kooliraamatukogude kohta soovin väga, et tehniline maailm meid ära ei sööks... Oluline on vahetu kontakt. Vahetu suhtlus inimestega, kultuuriga, loodusega. Loodame, et meie koolidesse jäävad veel pikaks ajaks alles raamatukogud, kus nagu senini saab vahetunni ajal sõprade ja õpetajatega silmast-silma kohtuda; vahetada mõtteid ja ideid; koguda paberraamatutest teadmisi, inspiratsiooni; laenutada õpikuid-raamatuid, teha koolitöid, mängida ehedat aliast, kabet-malet.

Missugune on Teie suhe raamatuga väljaspool tööaega?

Et olla vähegi kursis, siis on raamatud ka peale tööd ikkagi nii uurimis- kui lugemisobjekt.

Missugused on Teie lemmikraamatud?

Mind köidab luule ja väarikate inimeste autobiograafiad.

Kas Te leiate lugemiseks piisavalt aega ja mis raamat on Teil praegu pooleli?

Olen praegu ajahädas nagu me kõik ja lugemist ootavate teoste järjekord on pikk. Tõnu Õnnepalu “Lõpetuse ingel” ja Sirje Kiini “Marie Under: elu ja luule”.

Kuidas veedate oma vaba aega?

Võimalusel looduses ja kultuuri nautides.

Mida soovite Teie kooli juubeli puhul?

Elamusterohket kooli 45. sünnipäeva aastat kogu meie kooliperele! Kohtumiseni raamatukogus kuulsuste posti juures!

Janar Valvik, 11D